

NGƯỜI GIA TRƯỞNG SỐNG ĐẠO HÔM NAY

Thánh Âutinh nói: "Chúng ta thường có ước muốn thương yêu rất lớn và khả năng thương yêu rất hạn hẹp. Nhưng Chúa Thánh Thần sẽ đổ tràn tình yêu vào lòng chúng ta, nếu chúng ta biết sống khiêm nhường để xin lỗi nhau, và biết sống yêu thương để tha thứ cho nhau". Đó là một chuyển động tình yêu làm rộng mở cõi lòng chúng ta, làm tình yêu vô tận của Thiên Chúa tràn vào được đời sống vợ chồng chúng ta.

Trong thư gởi tín hữu Êphêsô, thánh Phaolô viết: "Bởi thế, một khi đã cởi bỏ sự gian dối, mỗi người trong anh em hãy nói sự thật với người mình yêu, vì chúng ta là phần thân thể của nhau. Anh em nổi nóng ư? Đừng phạm tội: chớ để mặt trời lặn mà cơn giận vẫn còn. Đừng để ma quỷ thừa cơ lợi dụng" (Ep 4, 25-27).

Người ta có cảm tưởng xin lỗi là hạ mình trước người kia và tha thứ là mình đặt địa vị lên trên người kia. Hiểu như thế là hiểu theo cách thế gian, là đứng vào vị thế của kiêu ngạo. Trong khi hai nhân đức xin lỗi và tha thứ lại là phạm vi của Tình Yêu, như lời Chúa Giêsu dạy rằng: "Thầy ban cho anh em một điều răn mới là anh em hãy yêu thương nhau; anh em hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu thương anh em" (Ga 13, 34). Theo Kitô giáo, "yêu là cho hết và cho cả chính mình" (Thánh Têrêsa Nhỏ). Yêu như Chúa Giêsu yêu chúng ta. Cho dù chúng ta bội bạc Ngài đến đâu, Ngài vẫn yêu chúng ta. Trong phạm vi tình yêu, không có chỗ đứng cho kiêu ngạo. Chúng ta đều là những kẻ có tội, và hay có lỗi lầm. Khi lỡ nóng giận, khi lỡ lời làm mất lòng chồng hay vợ mình, khi có cử chỉ hay hành động không đúng với tình yêu... ta xin lỗi. Khi xin lỗi là ta muốn người phối ngẫu yêu ta với tất cả những yếu hèn của con người thật của ta. Và ngược lại, khi tha thứ là ta muốn yêu người bạn đời của ta như Chúa Giêsu yêu ta. Tha thứ là cho, cho dù mình có bị thương tổn: Thánh Phaolô đã dạy: "Cho thì có phúc hơn là nhận" (Cv 20, 35). Sống khiêm nhường để biết xin lỗi và sống yêu thương để biết tha thứ.

Có lắm lúc, tình yêu vợ chồng gặp phải những trở ngại. Chính đây là những lúc phải xử dụng ơn tha thứ và sự khiêm nhường nhận biết lỗi lầm mà Thiên Chúa đã ban cho.

3. Cùng nhau cầu nguyện:

Nghĩ kỹ lại, chúng ta được sinh ra làm người như thế này, đã là một ơn phước trọng đại. Lại được Rửa Tội, được nuôi dưỡng trong Giáo Hội Chúa..., thì thật là phước lộc biết bao! Nói cách khác, không có ơn Chúa, con người không thể nào hình thành và triển nở được.

Đời sống gia đình lại còn cần nhiều ơn Chúa hơn nữa. Ơn Chúa luôn chan chứa đầy tràn. Nhưng muốn lãnh nhận được thì chỉ có cách là cầu nguyện thôi. Một cách cầu nguyện sinh nhiều hoa trái vững bền là học hiểu và thực hành Lời Chúa. Vì Chúa đã dạy rằng: "Không có Thầy, anh em chẳng làm gì được" (Ga 15, 5).

Do đó, Lời Chúa phải được đọc thường xuyên nhất trong gia đình. Vì khi vợ chồng cùng nhau đọc và tìm hiểu Lời Chúa, Chúa Thánh Thần sẽ thân hành dạy họ, dẫn dắt họ trên con đường hoàn thiện.

Đọc Lời Chúa (Phúc Âm) trong gia đình không phải là điều khó thực hiện, nếu đôi bạn, hằng ngày để ra ít phút thôi, vào buổi tối sau bữa ăn chẳng hạn. Cùng nhau đọc một đoạn Phúc Âm. Rồi thỉnh lặng suy niệm, rồi tự phát cầu nguyện, cầu nguyện cho chính mình, cho người bạn đời, cho các người mình trách nhiệm, cho con cái, cho người thân yêu, cho công cuộc tông đồ của gia đình... Ta thường có ý muốn cầu xin cho chồng hay cho vợ thay đổi ra như thế này, thế kia. Lẽ ra, ta cần cầu xin cho ta biết yêu thương người bạn đời của ta là đủ (Bernadette).

Những giây phút cùng nhau cầu nguyện, thật là đẹp, thật là huyền diệu. Làm cho tình vợ chồng, cha mẹ con cái nên keo sơn thắm thiết, vì tất cả gia

đình được liên kết mật thiết với Chúa. Đây là giây phút mà Lời Chúa thấm nhập tận nơi sâu thẳm của tâm linh đôi bạn, chữa lành mọi vết thương đau. Đây cũng là giây phút bên nhau cùng nghỉ ngơi trong Chúa, phó thác mọi sự cho Ngài và được Ngài bồi dưỡng lại sức sau một ngày lao nhọc.

Gia đình công giáo là "nơi tiếp nhận và loan báo Lời Chúa". Không đọc Phúc Âm trong gia đình, sao gọi là tiếp nhận? Không suy niệm Phúc Âm sao có thể loan báo được? Sống đạo đòi hỏi tranh thủ thời giờ để đọc và chia sẻ Phúc Âm.

Cầu nguyện luôn đi đôi với tin tưởng. Chúa có nói: "Anh em cứ xin thì sẽ được, (...) Cha trên trời, Người sẽ ban Thánh Thần cho những kẻ cầu xin Người" (Lc 11,9.13b). Cầu nguyện để Chúa hành động trong ta. Có những lối Ngài dẫn ta đi rất khác, có khi trái hẳn những gì ta mong chờ. Nhưng Ngài là Thiên Chúa lại thương xót ta vô vàn, lối Ngài dẫn luôn là lối thích hợp nhất, tốt đẹp nhất cho ơn gọi của ta, cho cuộc đời của ta.

Cầu nguyện là "Trong mọi trường hợp, ta hãy chúc tụng Đức Chúa, là Thiên Chúa ta, ta hãy xin Người làm cho đường ta đi, được ngay thẳng" (Tb 4, 19). Những lúc sầu khổ nhất, ta càng cảm tạ Chúa hơn nữa. Vì chính những lúc ấy, ta lãnh nhận ơn Ngài nhiều nhất, ơn biến nước mắt của ta hôm nay thành nụ cười tươi vui cho mai sau: "Ai ghen ngào ra đi gieo giống, mùa gặt mai sau khắp khởi mừng" (Tv 125, 5). Ta chỉ thấy đời mình trong một tương lai ngắn. Còn Ngài, Ngài thấu triệt cùng một lúc, quá khứ, hiện tại và tương lai đời ta, từ lúc chưa lọt lòng mẹ, đến đời đời về sau. Vì thế, ta có thể chúc tụng Chúa trong mọi trường hợp: "Anh em đừng lo lắng gì cả. Nhưng trong mọi hoàn cảnh, anh em cứ đem lời cầu khẩn, van xin và tạ ơn, mà giải bày trước mặt Thiên Chúa những điều anh em thỉnh nguyện" (Pl 4,6).

Những việc trong gia đình cũng như những việc ngoài xã hội, không được tách rời khỏi động lực siêu nhiên của cuộc sống, theo lời thánh Tông Đồ Phaolô: "Anh em có làm gì, nói gì, thì hãy làm, hãy nói nhân danh Chúa Giêsu Kitô và nhờ Người mà cảm tạ Thiên Chúa Cha" (Cl 3,17; Tông Đồ Giáo Dân 2 và 4). Nhờ nhân danh Chúa Giêsu, mà việc tông đồ của chúng ta nên hoàn thiện và có giá trị tối đa.

IV- KẾT LUẬN

Thưa quý vị, trên đường đời, và cũng là trên đường nên hoàn thiện, kinh nghiệm cho biết, có lắm lúc, ta nản chí chùn chân. Trong Phúc Âm, nhiều lần kể lại rằng: "Chúa Giêsu đi ra nơi thanh vắng và cầu nguyện ở đó" (Lc 5,15-16). Vợ chồng lại càng cần phải có

những ngày cùng nhau "đi ra nơi thanh vắng và cầu nguyện ở đó", nghĩa là những ngày tĩnh tâm, ít nhất là một lần trong một năm.

Những ngày tĩnh tâm là những ngày ta tắm gội trong ơn Chúa, múc lấy ơn sủng Ngài, bồi dưỡng sinh lực, tích trữ thần lương. Để lại ra đi, sống giữa trần thế, để chu toàn sứ mệnh mà Thiên Chúa giao phó cho từng bậc sống của gia đình, và để hoàn thiện cuộc đời mến Chúa yêu người ngay trong môi trường tại gia.

Thế trần càng tối tăm, càng phũ phàng, dấu hiệu gương sáng của quý vị lại càng cần thiết, càng cấp bách hơn, cho nhiều người đang còn bị tối tăm bao phủ.

"Vì khi trung thành cầu nguyện chung với nhau, thánh hoá ngày Chúa nhật, duy trì bầu khí trên thuận dưới hòa, nhường nhịn lẫn nhau giữa vợ chồng, cha mẹ, con cái, gia đình anh chị em sẽ trở nên chứng từ hùng hồn cho đạo thánh Chúa. Khi vợ chồng vượt lên mọi thử thách, sống trung tín và chung thủy sắt son như lời cam kết ngày cử hành hôn lễ, gia đình anh chị em đã góp phần kiến tạo nên "văn minh tình thương" và "văn hoá sự sống" cho đất nước của mình" (TMV. HÐGMVN 2006, số 10).